

Aksel Møller: Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning om Kronekursen og sagde først og fremmest som Svar paa min Anmodning om et Tilsagn i Gaar, at selvfølgelig vilde der ikke kunne finde nogen Ændringer Sted i Kronekursen uden efter Forhandling med Rigsdagen. Dernæst gjorde den højtærede Minister den Bemærkning, at Sagen ikke havde nogen Aktualitet. Det glæder mig meget, hvis det er den højtærede Ministers Opfattelse, at denne Sag ikke har nogen Aktualitet. Jeg tror, at det vil berolige vide Kredse, at den højtærede Minister paa dette Tidspunkt og paa Baggrund af, hvad der er sket i England, tør garantere os for, at vi ikke kan kalde dette Spørgsmaal aktuelt.

Dernæst nævnte den højtærede Minister nogle Tal i Anledning af, hvad jeg havde sagt. Ministeren stillede nogle Vurderinger op af vore Eksportindtægter i Fjor og en Vurdering af, hvorledes disse vil blive i 1948 og gik nærmere ind paa de Tal, der i denne Forbindelse vedrører Landbruget. Den højtærede Minister har aabenbart ikke faaet rigtig fat i, hvad det var for Tal, jeg ikke havde forstaaet i hans Tale. I et var nemlig, saa vidt jeg kan se, ikke Tal, der støtter sig paa nogen af dem, som Ministeren i Dag har fremlagt. Det var de Tal, som staaar paa Spalte 547. Ministeren taler her om, hvor alvorlig den økonomiske Situation er, og fortsætter:

„Det første Forhold, jeg vil fremdrage, er den daarlige Høst. Medens Landbrugets samlede Produktion i 1947 havde en Værdi paa 2 600 Mill. Kr., vil Landbrugsproduktionens Værdi i 1948 skønsmæssigt kun beløbe sig til 2 050 Mill. Kr., det vil sige en Tilbagegang paa 550 Mill. Kr.“

Det, jeg har været i Tvivl om med Hensyn til disse Tal og stadig væk er i Tvivl om, er: Hvad er det for Værdibegreber der her opereres med, og hvad er det for Aar der opereres med? For er det Kalenderaar, kan jeg egentlig ikke se, der skulde være nogen som helst Anledning til at tro, at Landbrugsproduktionen i Kalenderaaret 1948 skulde blive 550 Mill. Kr. mindre værd i Produktionsværdi end i 1947. Det vil da i alt Fald være alt for pessimistisk at vurdere Klimaet derhen.

Baade det ærede Medlem Hr. Jørgen

Jørgensen og den højtærede Minister gjorde en Bemærkning til mit Parti, idet de efterlyste den konservative Indsats for at faa Restriktionerne væk under den forrige Regering. Jeg maa om dette i al Almindelighed sige, at jeg naar til den samme Besvarelse, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen er naaet til. Da det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i Gaar i sin Tale skulde arbejde sig igennem hele dette Problem, naaede han til, vendt mod den højtærede Minister, at det afgørende var Situationens Forskellighed, og dermed har jeg forstaaet, at for det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen saavel som for mit Parti er der sket det i Løbet af det sidste Aar, at Situationen er blevet forskellig, fordi den økonomiske Baggrund for Opretholdelse af disse strenge Bemyndigelser ikke længere er til Stede i samme Udstrækning som før.

Dertil kommer, at jeg er mig bevidst at have gjort mig en Anstrengelse, som dette høje Ting nu synes enstemmigt at applaudere. I den Tale, jeg paa mit Partis Vegne holdt den 30. Maj 1947 — jeg tror, det var ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling — anbefalede jeg Decentralisation af Vareforsyningsdirektoratets Virksomhed. Dengang svarede det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, der da var Landets Forsyningsminister, overhovedet ikke paa den Del af min Tale. Nu forstaaar jeg, at den begynder at vække Opmærksomhed og Interesse, og det glæder mig meget. Det viser, at man altid, naar noget falder i den gode Jord, kan vente, at det kommer til at gro. (Afbrydelser). Det forekommer mig ikke, at det skulde være nødvendigt for de ærede Medlemmer af den Grund at fordybe sig i, om jeg husker ret eller ej med Hensyn til, hvorledes det nu fandt Sted.

Hvad angaar det, som for mig er det vigtigste, Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade vi kan bygge den kommende Lov op, er den højtærede Minister i den Tale, han har holdt, delvis gaaet ind paa min Tankegang. Han har lovet at være villig til at drøfte Procedurespørgsmaalet i Ankenævnet, og derfor er jeg ham taknemmelig. Men jeg maa tilføje, at Betingelsen for, at der kan finde en egentlig Procedure Sted for Ankenævnet, er, at de Formaal, hvortil Ministeren skal kunne benytte sin Be-